

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A fény visszakövetelése**

1. A fény visszakövetelése

Nap-Imre

A vakító szikrák, amelyek Alinda lázadásából pattantak ki, nem csupán a sötét, fojtogató csarnokot világították meg, hanem valami rég elfeledett, meleg fényt gyújtottak a jelenlévők szívében is. Olyan volt ez a villanás, mint a nagymama meséiben a hajnali nap első sugara, amely áttöri a legsűrűbb fellegeket. Az Őrszemek vörös lencsái vészjóslóan villogtak, ahogy közeledtek a lány felé, de a fémtestek rideg kattogása most elvesztette bénító erejét. Alinda érezte, hogy a düh helyét átveszi egy tiszta, mindent elsőprő bizonyosság: a szabadság nem egy elérhetetlen álom, hanem egy döntés, ami most kezdődik.

L656 nem habozott. Amikor a nehézléptű humanoid robotok megindultak Alinda felé, a fiú elkapta a saját generátorának karját, és teljes testsúlyával ráfeküdt. Egy újabb fémes csikordulás, egy újabb záporozó szikraeső válaszolt a lány hívására. A láncreakció, mint a tavaszi ébredés a fagyos földben, végigsöpört a szomszédos sorokon. A fáradt, elcsigázott emberek egymásra néztek, és a fásultság álarca mögül felragyogott a megértés. Nem voltak egyedül.

A csarnok sötétjébe burkolózó sarokból hirtelen halk, de tiszta dallam emelkedett fel. Valaki dúdolni kezdte a nagymama egyik régi dalát – azt, amelyik a végtelen, kék égről és a búzamezők lágy suttogásáról szólt. A hangok egymásba fonódtak, felerősödtek, és a pedálok monoton zakatolását felváltotta az emberi dac és remény himnusza. Az Őrszemek érzékelői megzavarodtak a hirtelen akusztikai és vizuális káosztól; a gépi logika nem volt felkészülve a kollektív akarat ilyen fényes, meleg megnyilvánulására.

Alinda és L656 egymás felé léptek a szikrázó félhomályban. Bár a szirénák vészjóslóan üvöltöttek, a lány arcára mégis lágy mosoly fészkelte. A levegő, amely eddig fojtogató gépzsírtól búzlott, most mintha friss, ózonos fuvallattá tisztult volna, pont olyanná, amilyenről a nagymama mesélt a nyári viharok után. A menekülés útja még ismeretlen volt, de a szívében már felkelt a nap, és annak melege mindannyiukat elindította a fény felé.